

POLITIKEN

Søndag 3. Februar 1918

Sandheden om Finland

Den kendte finske Læge Dr. Einar Runeberg [...] udtaler sig her om sit hjemsogte Fædrelands indre Stilling [...] Hans Ord faldt saaledes:

– Ufatteligt er det, der foregaar i Finland. De, der ikke kender vore Forhold, ryster uforstaaende paa Hovedet; men heller ikke vi, som tror at vide Besked om vort Fædreland, fatter længere, hvorledes store Kresse af Befolkningen kan synke saa dybt [...] Socialistpartiet, der i for høj Grad savner intelligente, ja blot kultiverede Førere, har spillet et Dobbeltspil som har været forbryderisk. Det har over for det borgerlige Flertal i Landdagen frasagt sig Andel i den røde Gardes Rædselsherredømme; men det staar i Dag allieret med de Bandithorder, som terroriserer Finland og som sidder inde med Magten i Helsingfors, i Åbo og Wiborg. [...]

Smitten fra Rusland

[...] Vi fik nye Valg, en ny Landdag med Socialisterne i Mindretal – og en borgerlig Regering, der ikke ønskede Finlands Anerkendelse hos Hr. Lenin.... Da Rigsforsamlingen i Petrograd blev sprængt ved Hjælp af Soldater og Matroser – fra Helsingfors – var Eksemplet for vore Bolscheviker givet.

Desværre – ogsaa paa anden Maade! Den røde Garde var dannet før den tid. De russiske Regiments Officersmord, de navnløse Rædsler i Martsdagene, den røde Gardes November-Myrderier i Helsingfors – vi var forberedte! [...] Deres Kerne er ikke, som det almindeligt siges, dannet af

Kampgruppe i 4. bataljon i Helsingfors røde garde. Bataljonen bestod af tidligere strejkevagter fra en tobaksfabrik.

© The Finnish Labour Archives, Helsinki

rene Banditter, men af de mest fanatiske, anarkirevolutionære Elementer. Ganske naturligt stødte imidlertid alt muligt Pak, Forbrydere og Røvere til, og Ulykken vilde, at i Landets tre største Stæder fandtes der Materiale nok – og Had nok.

Røde Gardes Materiale

Det var ikke saa vanskeligt at skaffe Rekrutter. Sagen var, at der under Krigen paabegyndtes kæmpemæssige Fæstningsarbejder omkring Helsingfors, Wiborg og ogsaa omkring Åbo. Alene i Helsingfors var ca. 30.000 Mand beskæftiget med at opkaste Volde. Fra hele Landet kom disse Arbejdere, og for største Delen var det de daarligste Elementer, som overhovedet fandtes i Finland, der samledes under de russiske Underofficerers Pisk. [...]

Hos de russiske Soldater modtog disse Arbejdere daarlige Lærdomme,

eftersom Disciplinen slappedes, og de slette Elementer fik Overtaget. Der-til kom, at Socialisternes fornemste Blad *Työmien* (Arbejderen) begyndte at føre et Sprog, der er karakteriseret ved Ord som Blodsugere, Banditter, Slagtere, Mordere, Giftblandere, Bødler, udelukkende anvendt paa Ikke-Socialisterne. Pøbelen lægger i ordet *Borgere*, paa finsk *Borveri*, alle disse Betydninger. [...]

Gælder Kampen Finlands Redning?

Men Vreden er nu steget til en saadan Kraft, at Bondebefolkningens og de Borgerliges Hjælpebidler ogsaa er taget i Brug. Den hvide Garde er dannet paa et bredt Grundlag, men med en højst ufuldstændig Organisation. Unge Finner er ikke øvet i Vaabenbrug. Det er 20 Aar siden, at den finske Hær blev opløst, [...]

Om Bondehærens og Borgergar-

dens Kraft er det vanskeligt at udtale sig. Naar mantager Hungeren, Kulden, de grænseløse Distancer og den mangelfulde Udrustning i Betragtning, har man saa svært ved at forestille sig, at de hvide Gardister skal kunne sejre i Kampen for Fædrelandets Redning. Det gælder jo intet mindre end Finlands Redning for Civilisationen. [...] En russisk Marine-Soldat var blevet alvorlig saaret under Officersmyrderierne i Marts. Han havde faaet et Skud gennem Leveren og var blevet indlagt paa Kirurgisk Hospital i Helsingfors. Han blev opereret og befandt sig efter Operationen uden Smerter. Til en af Lægerne sagde han i en for øvrigt rolig og behersket Tone, mens de diskuterede Revolutions-Idéen:

“Det er haardt, at man skal dræbe og dræbes. Alligevel Officererne maa alle dø. Det er sandt, at maaske Halvdelen af dem er dygtige og prægtige og gode Mennesker. Ja, nogle af dem er jo ligefrem de rareste Mennesker, man kan tænke sig.”

Lægen spurgte, hvorfor det dog var saa absolut nødvendigt at slaa ihjel, hvorpaa Soldaten svarede, idet Øjnene glødede i Hovedet:

“Ellers kan vi aldrig blive lige. Hvor gode Mennesker, de end kan være, saa er de dog paa Grund af deres Studier, deres bedre Opdragelse, anderledes end vi. Og det kan ikke udjævnnes, undtagen ved, at de maa dø!”

– Det er noget af den Aand, sluttede Dr. Runeberg, der er indpodet i det finske Proletariat, saa fuldt af Rædsel, saa absolut ufatteligt for vesteuropæiske Folk. De forstaar os ikke, og vi begriber ikke os selv. Men som jeg har skildret det for dem, er – Sandheden om Finland.

Holger